

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11620** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания, в приложимата редакция /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Е. С., чрез упълномощен представител против Решениеот 13.09.2021г., постановено по нахд № 6116/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 2-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-023580/12.01.2021г. на началник Група към СДВР - ОПП - СДВР, в частта, с която на касатора, на основание чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания "глоба" в размер на 2000,00 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, като на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки отменено, в частта, с която на касатора на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100,00 лв. за извършено нарушение по чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Решението е оспорено само в частта, с която е потвърдено НП.

С касационната жалба се иска оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно, необосновано и неправилно.Твърди се, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка и неправилно кредитиране на показанията на разпитаните свидетели.Иска се оспореното решение и НП да бъдат

отменени.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от упълномощен адвокат. Ответникът по касационното оспорване – СДВР - Отдел Пътна полиция не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира за потвърждаване на решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 13.09.2021г., постановено по нахд № 6116/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 26.12.2020г., около 00,55ч. в [населено място] касаторът управлявал лек автомобил и след спирането му от контролните органи от СДВР, в хода на извършената проверка е отказал съдействие в насока провеждане на тест с техническо средство за установяване количеството алкохол в издишания от него въздух. На водача е издаден талон за медицинско изследване №077631 за УМБАЛ "Света А." с указание, че следва да се яви в лечебното заведение в срок от 40 минути, считано от 01,15ч. до 01,55ч. на 26.12.2020г., връчен му лично срещу подпис. В посочения времеви интервал касаторът не е изпълнил даденото му предписание да посети лабораторията към болничното заведение и не е предоставил кръвна проба за изследване.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след извод за липса на процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство съдът е стигнал до извод, че касаторът е извършил нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП и правилно е санкциониран с налагане на административни наказания - "глоба" и "лишаване от правоуправление".

Решението в оспорената част е правилно. Фактическата обстановка е установено въз основа на събраните доказателства, които са обсъдени по отделно и в съвкупност с останалите такива.

С касационната жалба, позовавайки се на показанията на свидетеля К. Пъхневкасаторът твърди, че на 26.12.2020г., около 00,55ч. автомобилът му е бил паркиран на [улица]срещу блок 10, когато на същото място пристигнали полицейските служители, които му предложили да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническото средство. Поведението на водача от първия момент, в който е установен като участник в движението, предприетите от водача резки маневри по пътното платно, предизвикали полицейската проверка, подаването на звуков и светлинен сигнал от полицейските служители за спиране на водача са обстоятелства, които се доказват с показанията на свидетелите М. Т. и П. Х..Правилно районният съд е приел, че показанията на свидетелите не може да се дискредитират само защото са дадени от полицейски служители, възприели фактите по време на работа. Посочените доказателства не се опровергават с нито едно доказателство. Свидетелят П. не е присъствал на полицейската проверка, а касаторът е отказал да даде обяснения.

Обстоятелството, че при първата и втората среща на С. с касатора автомобилът е бил паркиран на едно и също място не опровергава показанията на свидетелите Т. и Х.. След първата среща П. и Т. са се разделили с цел в различни посоки да търсят лицата, които ограбили касатора. При липса на доказателства за друга уговорка логично е след приключване на търсенето двамата отново да се срещнат на мястото на първата среща. От друга страна местонахождението на автомобила по време на двете срещи не изключва възможността касаторът да е управлявал автомобила и да е бил на мястото на нарушението - на кръстовището на [улица]в каквата насока са доказателствата по делото.

Не се споделят и възраженията за поискано от касатора съдействие за откриване на лицата, които са го ограбили. Свидетелите Т. и Х. не отричат, че по лицето на С. са забелязали синини, но твърдят, че той е отказал да подаде жалба. Показанията в частта за жалбата косвено се потвърждават със служебно събраните от районния съд писмени доказателства, че С. не е подавал жалба за побой или грабеж и че не е образувано наказателно производство за извършено престъпление по отношение на същия.

Неоснователни са и твърденията, че С. не е дал кръвна проба, тъй като не е разполагал със средства след като е бил ограбен. След издаването на талона за медицинско изследване се е състояла втората среща на касатора със свидетеля П., който не е свидетелствал, че не е разполагал с необходимите средства или че е отказал да помогне на приятеля си.

Отказът да бъде изпробван за алкохол с техническо средство касаторът обосновава с емоционалното си състояние в този момент / афектиран и притеснен/, с обстоятелството, че бил с окървавено лице, с действията на служителите на МВР, с пандемичната обстановка в страната и с нанесеният му преди това побой. Действията на служителите на МВР са обективирали правомощията им да извършват проверки за употреба на алкохол. Доказателства за превишаване на правомощия не са представени. Пандемичната обстановка е такава за всички граждани и не е основание да не се спазва закона. Не се доказва твърдението, че към момента на полицейската проверка касаторът е бил с окървавено лице, а и му е предложено да подаде жалба. Емоционалното състояние не е основание да се откаже проба за алкохол с техническо средство. Ако се приеме, че към момента на проверката това състояние е възпрепятствало проверката с техническото средство то в по-късния момент касаторът е следвало да се яви в лечебното заведение и да даде кръвна проба за изследване.

Предвид изложените мотиви, оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция не установи допуснати от районния съд нарушения на съдопроизводствените правила. Възраженията в жалбата са неоснователни. Авторството на деянието и неговата съставомерност са установени по несъмнен начин със събраните и обсъдени по делото доказателства. В мотивите на оспореното решение съдът задълбочено е обсъдил всички възражения на С.. Изложени са мотиви за елементите на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна. Правилно районният съд е приел, че нарушението е извършено виновно, при форма на вината - пряк умисъл. Неосновано е твърдението, че СРС не е кредитирал показанията на свидетеля П.. Съдът е взел предвид казаното от този свидетел по отношение на възприетите лично от него факти и не е дал вяра на тази част от показанията му, които

възпроизвеждат разказ на касатора. На С. е предоставена възможност да даде обяснения за фактите така както ги е възприел, но той се е отказал.

Страните не са претендирали присъждане на разноски и такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.09.2021г., постановено по нахд № 6116/2021г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено НП № 21-4332-023580/12.01.2021г. на началник Група към СДВР - ОПП - СДВР, в частта, с която на Г. Е. С., на основание чл.174, ал.3 от ЗДвП са наложени административни наказания "глоба" в размер на 2000,00 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки.

В останалата част Решение от 13.09.2021г., постановено по нахд № 6116/2021г. по описа на Софийски районен съд, като необжалвано е влязло в законна сила.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.